

Sentencja

1) Nakładając podmioty gospodarcze pragnące sprzedawać w Belgii wyroby budowlane legalnie wyprodukowane lub sprzedawane w innym państwie członkowskim do uzyskiwania belgijskich znaków zgodności Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 28 WE i 30 WE.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 165 z 15.7.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-248/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Ograniczenia — Działalność badawcza i rozwojowa — System odliczeń kosztów poniesionych za granicą)

(2008/C 116/08)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: R. Lyal i L. Escobar Guerrero, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 43, 48 i 49 WE oraz art. 31 i 36 EOG — System odliczeń kosztów związanych z działalnością badawczą i rozwojową oraz innowacjami technologicznymi poniesionych za granicą mniej korzystny niż system znajdujący zastosowanie do kosztów poniesionych w Hiszpanii

Sentencja

1) Utrzymując w mocy system odliczeń kosztów związanych z działalnością badawczą i rozwojową oraz innowacjami technologicznymi mniej korzystny w odniesieniu do kosztów poniesionych za granicą niż do kosztów poniesionych w Hiszpanii — który to system został ustanowiony na mocy art. 35 ustawy o podatku od spółek, zmienionej przez królewski dekret ustawodawczy nr 4/2004 z dnia 5 marca 2004 r. — Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom w zakresie swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, które na nim ciążyą na mocy art. 43 i 49 traktatu WE oraz odpowiednich artykułów Porozumienia z dnia 2 maja 1992 r. o Europejskim Obszarze Gospodarczym, czyli art. 31 i 36.

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 marca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy)) — Heinrich Stefan Schneider przeciwko Land Rheinland-Pfalz

(Sprawa C-285/06) (¹)

(Rolnictwo — Rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i 753/2002 — Wspólna organizacja rynku wina — Opis, oznaczenie, prezentacja i ochrona określonych produktów sektora wina — Ochrona tradycyjnych terminów — Tłumaczenie na inny język — Zastosowanie do win pochodzących z innego państwa producenta)

(2008/C 116/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Heinrich Stefan Schneider

Strona pozwana: Land Rheinland-Pfalz

Przy udziale: Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia art. 47 ust. 2 lit. b) i c) oraz punktu B nr 1 lit. b) tiret piąte, punktu B ust. 3 załącznika do rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (Dz.U. L 179, s. 1) w brzmieniu ustalonym przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 1512/2005 z dnia 15 września 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 753/2002 ustanawiające niektóre zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 odnośnie opisu, oznaczania, prezentacji i ochrony niektórych produktów sektora wina (Dz.U. L 241, s. 15) oraz art. 23 i 24 rozporządzenia Komisji (WE) nr 753/2002 z dnia 29 kwietnia 2002 r. ustanawiającego niektóre zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 odnośnie do opisu, oznaczania, prezentacji i ochrony niektórych produktów sektora wina (Dz.U. L 118, s. 1)

— Zakaz imitacji lub przywołania innych tradycyjnych terminów — Możliwość używania takiego terminu w innym języku niż język chronionego tradycyjnego terminu lub w przypadku win pochodzących z innego państwa członkowskiego niż państwo, w którym występuje chroniony tradycyjny termin — Używanie, w odniesieniu do win niemieckich, francuskojęzycznych oznaczeń „Réserve” lub „Grande Réserve” lub niemieckojęzycznych „Reserve” lub „Privat-Reserve”.

Sentencja

- 1) Artykuł 47 ust. 2 lit c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w związku z częścią B pkt 3 załącznika VII do tego rozporządzenia i art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 753/2002 z dnia 29 kwietnia 2002 r. ustanawiającego niektóre zasady stosowania rozporządzenia nr 1493/1999 odnośnie do opisu, oznaczania, prezentacji i ochrony niektórych produktów sektora wina, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1512/2005 z dnia 15 września 2005 r., należy interpretować w ten sposób, iż stosowanie określenia odnoszącego się do metody produkcji, dojrzewania lub do jakości wina jest dopuszczalne na podstawie wspomnianych przepisów jedynie w sytuacji, gdy nie wiąże się z nim ryzyko wprowadzenia w błąd osób, do których informacja jest skierowana, wynikające z trudności w rozróżnieniu wspomnianego określenia i innych tradycyjnych terminów, o których mowa w części B pkt 1 lit. b) tiret piąte wspomnianego załącznika VII i art. 23 rozporządzenia nr 753/2002. Do sądu krajowego należy ocena, czy z terminami będącymi przedmiotem zawisłej przed nim sprawy wiąże się takie ryzyko.
- 2) Artykuł 24 ust. 2 lit a) rozporządzenia nr 753/2002, zmienionego rozporządzeniem nr 1512/2005, należy interpretować w ten sposób, że imitacja lub przywołanie tradycyjnego terminu w rozumieniu tego przepisu może mieć miejsce w sytuacji, gdy termin ten zostanie przetłumaczony na język inny od tego, w jakim został on wyrażony w załączniku III do tego rozporządzenia, jeśli tłumaczenie to może być mylące lub wprowadzać w błąd osoby, do których jest skierowane. Do sądu krajowego należy stwierdzenie, czy tego typu sytuacja ma miejsce w zawisłej przed nim sprawie.
- 3) Artykuł 24 ust. 2 rozporządzenia nr 753/2002, zmienionego rozporządzeniem nr 1512/2005, należy interpretować w ten sposób, że tradycyjne terminy wskazane w załączniku III do tego rozporządzenia są chronione zarówno w odniesieniu do win tej samej kategorii czy też tych samych kategorii, pochodzących z tego samego państwa członkowskiego producenta co chroniony termin tradycyjny, jak i do win tej samej kategorii czy też tych samych kategorii, pochodzących z innych państw członkowskich producentów.

(¹) Dz.U. C 237 z dnia 30.9.2006 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 marca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening (C-383/06), Gemeente Rotterdam (C-384/06) przeciwko Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid oraz Sociaal Economische Samenwerking West-Brabant (C-385/06) przeciwko Algemene Directie voor de Arbeidsvoorziening

(Sprawy połączone C-383/06 do C-385/06) (¹)

(Fundusze strukturalne — Artykuł 23 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88 — Cofnięcie i odzyskanie wspólnotowej pomocy finansowej — Artykuł 249 WE — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa)

(2008/C 116/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening (C-383/06), Gemeente Rotterdam (C-384/06), Sociaal Economische Samenwerking West-Brabant (C-385/06)

Strona pozwana: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Algemene Directie voor de Arbeidsvoorziening

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Nederlandse Raad van State — Wykładnia art. 23 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi — Cofnięcie i odzyskanie wspólnotowej pomocy finansowej — Art. 10 i 249 WE — Zastosowanie zasad ogólnych prawa wspólnotowego

Sentencja

- 1) Art. 23 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi, zmienionego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2082/93 z dnia 20 lipca 1993 r., stwarza obowiązek odzyskania przez państwa członkowskie funduszy utraconych w następstwie nadużycia lub niedbalstwa bez konieczności upoważnienia wynikającego z prawa krajowego.
- 2) Odzyskania funduszy utraconych w następstwie nadużycia lub niedbalstwa należy dokonywać na podstawie art. 23 ust. 1 rozporządzenia nr 4253/88, zmienionego rozporządzeniem nr 2082/93 i według szczegółowych zasad wynikających z prawa krajowego, z